

Poveljnik angleškega brodevja, Robert Backlay, je bil zaradi ran, dobljenih v raznih bitkah, grozno pohabljen. Zgubil je roko in nego. Pred odhodom iz Anglije se je zaročil z mlado žensko, katero je zelo ljubil. In ko se je vrnil iz bojev, je videl, da je le še senca tega, kar je bil prej. Poslal je k nevesti prijatelja, da ji razloži njegovo bedno stanje in ji da vso pravico, da zaročno razdere. »Recite mi«, je odgovorila zaročenka, »da se rada poročim z njim, če ima še vsaj toliko telesa, da lahko prebiva nje gova duša v njem.«

Aleksander Veliki je kot sodnik zmiraj zamašil eno uho, kadar je poslušal tožnika. Na uprašanje prijateljev je pojasnil: »To delam radi tega, da ostane drugo uho prosto za toženca.«

Pogačnikov Jaka pripoveduje očetu, da je pridigoval gospod župnik o posvetnih nenravnostih, zlasti da se je jezil radi prevelikega pijančevanja. Oče upraša sina: »No, si morda opazil, da je pri pridigi posebno gledal kakega so seda?« — »Seveda«, odvrne sinko. »Neprestano se je oziral name in ponavljal: »Jabolko ne pade daleč od drevesa...« Jaz res ne vem, kaj je pravzaprav hotel s temi jabolkami?«

Bistro je odgovoril kralj Arhelais klepetavemu brivcu, ki ga je uprašal: »Kako naj te obrijem, kralj?« — »Molčite!«

Grški cesar Andronik (1183 po Kr.) je rad gledal po najlepših ženskah svoje prestolice. Da bi može teh lepotic potolažil, jim je podeljeval lovsko pravico, katere vidni znak so bili rogovi. Ta znak so smeli pritrčiti na svoje hiše. Od teh dob pravijo možem, ki imajo nezveste žene, da »imajo rogove«.

Kekdo je prosil slavnega pisatelja Aleksandra Dumasa, naj prispeva 20 frankov za pogreb sodnega eksekutorja, ki je umrl v bedi. »Dvajset frankov«, je vzkliknil pisatelj. »Tu jih imate 40 — in pokopajte dva naenkrat!«

V nekem kopališču si je bogat Francoz s svojo ženo ogledal tudi igralnico. Ko sta nekaj časa opazovala igro, je ona v šali rekla svojemu možu: »Kaj, če

bi midva stavila na svoja leta?« — »Da«, je odvrnil Francoz, »kadar stavi žena prvič na svojo starost, gotovo dobi.« — Vsi igralci so bili radovedni, na katero številko bo stavila. Žena je vzela iz denarnice 3 franke in jih položila na številko 30 — »36«, je zavpil klicar. — »Vidiš«, je dejal mož, »če bi bila odkritosrčna, bi bila sedaj priigrala 72 frankov.«

Dva Madžara sta si ogledovala zverinjak. Prvi se ni mogel načuditi, ko je zagledal nestvor, ki ni bil ne pes in ne mačka. »Kaj pa je na tem čudnega«, je dejal drugi. »Jaz sem poznal mlinarja, ki je imel sina dimnikarja.«

Fran Wernig:

Naši kmetovalci na razstavi v Münchenu.

Oblastni samoupravi sta z izdatnejšimi podporami pripomogli, da so se naši kmetovalci in strokovnjaki udeležili kmetijske razstave v Monakovem v dobi od 5. do 10. t. m. Tozadevni podučni izlet je v splošnem organizirala Kmetijska družba, ter so kmetovalce spremljali tudi predstavniki naših oblasti: iz Ljubljane gg. komisar dr. Natlačen in dr. Milavec, iz Štajerske g. svetnik ing. Zidanšek.

Dne 5. junija zgodaj zjutraj smo odrinili iz Ljubljane. Prehitro smo z brzo vlakom dospeli v alpski svet Koroške in Solnograške. Različne, tako tuje gošpodarske razmere so nudile našim izletnikom mnogo prilike za primerjanje in glasno kritiko. So bili pa tudi posamezniki med nami, ki jih je očaral divni planinski svet in ki so spričo mogočnosti gorskih velikanov in snežnikov stali nemi in so se podali tihemu razmišljanju in občudovanju. Toda prej, kakor smo pričakovali, smo dospeli v bavarsko ravnino in smo bili v Monakovem že zgodaj zvečer.

Preobsežna je bila vsa prireditel, da bi se bili mogli znajti in orijentirati naši ljudje na razstavi. Nismo bili pripravljeni na tako obsežnost in na tak ogromen obisk razstave. Radi tega so bržčas izgubili mnogi naši kmetovalci preglednost o vsej stvari in niso dobili o prireditvi enotne slike. Saj ni čudno! Samo za prepotovanje razstave, ki se je priredila na prostoru 44 ha, je bilo treba hoditi več kot štiri ure. Za površen ogled pa bi bilo potrebno več dni.

Vsakoletna kmetijska razstava nemške Kmetijske družbe je deljena v naslednje tri skupine: 1. živali, 2. kmet. izdelke in pomožna sredstva ter znanstvena prikazovanja, 3. kmetijski stroji in orodje. V živinorejskem delu razstave smo najprej videli:

konje, ki so bili razstavljeni iz vseh plemenskih okolišev Nemčije. 137 toplokrvnih konj so razstavili najstarejši in najznamenitejši rejski kraji Ostfriesland, Oldenburg in deloma Bavarska s svojimi konjerejskimi društvi. — 167 mrzlokrvnih konj je razstavilo Porjenje in Westfalska, Bavarska, Würtemberg itd.

Vsako popoldne se je predvajalo odlikovane živali na posebnem prostoru.

Razstava goveje živine je obsegala 563 živali višinskega in nižinskega plemena. Od višinskih gorskih pasem so zavzemali 1. mesto rumeno-lisasta (simodolska) plemena, potem rumeni franki, sivi montafonci in rudeče-lisasti pingavci. Od nižinskih plemen je bilo videti črno- in rdeče-lisaste živali iz vseh krajev obmorske Nemčije, Orjaške živali: biki ogromne teže in velikosti in krave, prave žive tvornice za mleko, so povzročile naše splošno občudovanje. Kakor prava čuda bi gledali kmetovalci živali s tako neverjetno velikimi vimeni, če bi jih razstavili v Sloveniji. Videli smo tudi kravo »Dahlia«, najboljšo molznico Nemčije s 11.691 kg mleka na leto, s 4.36% povprečne tolske. Imeli smo najboljši primer, kaj se da s smotreno rejo doseči.

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

Rov je nad pol kilometra dolg, pregledal sem ga, kakor daleč se je dalo. Naravnost v gradšč pelje in drugi vhod je v vaši spalnici. Ernest je moral precej časa iskati, da je našel škrinjo z zakladom. Pa pretežka je bila, ni je mogel nesti. Prijel jo je za železni ročaj in jo vlekel za seboj. Ko je prišel blizu vhoda, je potegnil za vrv in dal dogovorjeno znamenje. Pa nobenega odgovora ni dobil — Ves prestrašen je klical in klical, seveda zaman, in nazadnje se je od strahu in groze onesvestil.

In kaj se je zgodilo zunaj pri vhodu?

Tam sta čakala Lavernay in gospodična Vaillant ter napenjala oči in ušesa, sklonjena morebiti nad vhodom. In tedaj se je zgodila usodna nesreča.

Izpran od jesenskega dežja se je utrgal od stene velik kos zidu, težek klesanec se je zavalil med ruševine, zakopal pod seboj nesrečnega Lavernaya in zasul vhod.

Mislite si, kaka groza je spreletela gospodično Vaillant! Kako je napenjala svoje slabotne moči, da bi odvalila težki klesanec, pod katerim je bil zakopan revček Ernest! Dekle gotovo ni trdega srca, misel, da bi radi nje moral otrok umreti od glada spodaj v rovu, ta misel jo je tirala v obup. Na pomoč ni smela klicati, prisega jo je vezala, da ne sme ničesar izdati. In slepi nagon jo je končno napol blazno gnal na edino mesto, odkoder je mogla priti k otroku, v vašo spalnico, kjer je, stavim na to, kolikor hočete, ali skozi peč ali pa pod starinsko posteljo vhod v rov, ki pelje iz gradšča ven v razvaline Saut-de-Biche.«

Mož v sivi suknji je prekinil svoje pripovedovanje in stopila sta s podprefektom v prvo nadstropje k vratom spalnice.

»Povejte ubogemu dekletu,« je dejal podprefektu, »da smo našli otroka ter da je živ in zdrav. Morebiti bo sama prišla ven. Škoda bi bilo vlomiti tale starinska vrata! Res lepa so!«

Ponovno je moral gospod Leblanc zatrditi skozi vrata, da je Ernest rešen, da je zdrav in v skrbnih materinih rokah, ponovno jo je moral vabiti, naj pride ven in da se ji ne bo nič hudega zgodilo. Končno je zaškrtal ključ, vrata so se od-

Izšel je Lin
II. zvezek!

Res niste še naročili

Karl Mayeva knjige?

Ne čakajte, dokler se še dobi. Nad 1000 knjig že razprodanih, ostanek bo kmalu! Pišite Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Tudi prašiče je razstavila Nemčija iz vseh pokrajin; bilo jih je 526 komadov. Na 1. mestu je bilo požlahtnjeno nemško podeželsko pleme, potem žlahtno nemško pleme (jorkšir), berkšir, nemško podeželsko pleme, črna kornwall-pasma in črna pasasta, našim gorenjskim prašičem tako zelo podobna plemena.

Črna cornwall-pasma, ki se redi predvsem radi mesa in manj radi slanin, je že 30 let na Bavarskem prav iskana in priljubljena, predvsem v gorskih, solnčnih legah. To pleme je vsled črne barve bolj odporno vplivu žgočih solnčnih žarkov in v tropičnih pokrajinah goje skoraj izključno le črne cornwall-prašiče.

Zelo zanimive za podrobno proučevanje so bile tudi obsežne razstave kozov, perutnine in čebelarstva.

Nemogoče je popisati, kaj vse je bilo videti v 200 m dolgi dvorani za kmetijske izdelke. Semenogojne postaje so razstavile nova semena in žita, videti je bilo vse naprave za osuševanje močvirnatih tal, vse vrste trgovskih krmil, izdelke kmetijske obrti, sredstva za po končevanje rastlinskih in živalskih škodljivcev, učila in strokovne knjige, vse pripomočke kmetijskega združenstva itd.

Takozvana električna vas je prikazovala vso mnogovrstno uporabo elektrike v kmetijskem gospodarstvu in na vasi.

V dvorani »Kmečko delo« je bilo videti vse izdelke glede poenostavljenja kmetijskega dela, vse praktično orodje za prihranitev ročnega dela in vse tozadavne nove načine izvrševanja gospodarskih opravil.

»Dežela Bavarska« je bil napis dvorane, v kateri je bilo razstavljenih 600 različnih kvalitetnih pošiljk pšenice in ječmena iz raznih krajev Bavarske.

Izredno mnogo je nudila tudi razstava v »Hiši mleka«, ki se je delila v dvorane za mlekarske stroje, dvorane za sir in oddelek za maslo. V oddelku za maslo je bilo nad 1400 vrst masla, v dvorani za sir pa nad 1000 mehkih in trdih sirov. Pri vsakem maslu je bilo n. pr. navedeno: »Mlekarska zadruga Ahlen, Westfalen, mešano mleko od 260 posestnikov z 2200 kravami, črnolisasta nižinska živina. Krmljenje: po leti paša, po zimi suha detelja itd. Mleko se pri posestniku preceja in hladi, v mlekarni zmeša, s posnemalnikom očisti, 30 minut na 63–65°C segreva, potem na 2°C shladi in nato pripravi za razpošiljanje.« Pri vsakem maslu je

bilo torej razvidno proizvajanje mleka in ravnanje z njim. — Zanimivo je bilo tudi stalno nazorno kinematografsko prikazovanje o pravih načinih molže.

V kmetijski kinodvorani so se neprestano vršile poučne predstave kmetijske gospodarske vsebine.

Mogočen vtis so napravile ponosne stavbe združenj za umetna gnojila. — Najraznovrstnejša gnojila, najraznovrstnejše naravne poizkuse s tozadevje tvorila razstava kmetijskih strojev, njeni opisi je bilo videti v njih.

Poseben oddelek kmetijske razstave Razstavilo je nad 700 tvrdk, ki so dale nemški kmetijski družbi stroje za preizkušnjo na razpolago.

Za naše pojmovanje nepopisno pestro je bilo življenje in vrvenje na razstavišču. Vsak dan so se vršile tudi posebne prireditve in prizori iz nemškega kmetijskega življenja. Vse je pričalo o treznosti, solidnosti in delavnosti nemškega naroda, ki kljub težkim reparacijam ni omagal in ki z neizčrpnim idealizmom stremi naprej in navzgor. O tem je pričal tudi ganljiv prizor iz solnčnega vinorodnega Porenja z napisom: »Gospod, osvobodí našo domovino!«

„Maili ornamentalni“ stane vsaka beseda Din 120. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošlejo tudi v znakah.

Mala oznanila

Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za 2 Din za odgovor. UPRAVNIŠTVO.

Dobro

žgana opčka

775

za zidanje, tlakovanje in strešnik se vedno takoj dobi. Opekarna Andr. Tschernitschek nasled., Kamnica pri Mariboru.

Hlapec (voznik) dobi takoj pri Karl Goldschneig, umetni mlin Fram službo. Plača po dogovoru, predpogoj trezen in pošten. 776

Posestivo malo in lepo s pridelki takoj naprodaj. Gradiška 39, Sp. Kungota, Pesnica. 773

Brednje posestivo se prodaja v Spodnji Hajdini št. 48, pošta Ptuj. Pripravno za vsakega obrtnika. Vpraša se pri lastniku Janezu Jeza Istotam. 769

Sprejme se v službo z začetkom novembra t. l. pod ugodnimi pogoji: Prvi viničar z 2 do 4 delavskimi močmi, ki je vešč vseh del v vinogradu in sadjarstvu in ki bi samostojno obdeloval posestvo z 3 viničarijami, obstoječe iz 5 oralov vinograda, 8 oralov sadonika in 4 oralov travnika. — Dalje se sprejme viničar z 3 do 4 delavskimi močmi. V poštev pridejo samo pridni viničarji z lepimi spričevanji, ki iščejo stalno službo. Zglasi se naj se osebno v vinogradu Ogrinc v Radizelu, postaja Orehova vas-Slivnica pri Mariboru, ali pisмено na naslov: Ogrinc, Maribor, Erjavčeva ulica 8. 777

Dr. med. M. PODLESNIK

sreski sanitetski referent in okrožni zdravnik, Maribor, Vinarska ulica 13 (nasproti Vinarski šoli), ordinira dnevno od 9. do 10. in od 3. do 4. ure; ob nedeljah in praznikih od 10. do 11. ure. Telefon šte. 2184. 778

Jamčena gnojilne pumpe 500 do 600 D, brzo-parilnice (Alfe) 500 do 1600 Din dobite samo pri Matiji Mulec, stavbeno galanterijsko kleparstvo, Ljutomer. Sprejem vaje. 779

Enodružinska hiša se prodaja. Naslov poveč gostilna Štok, Pobrežje pri Mariboru, Cesta na Brezje. 771

prla in med poboji se je pokazalo dekle. Njen obraz je bil bled ko stena, oči so ji divje strmele, njena obleka je bila umazana, roke so ji krvavele. Vso kožo si je odrgnila na prstih in dlaneh, ko je zaman napenjala svoje slabotne moči, da bi odmaknila težko posteljo in prišla skozi skrivni rov otroku na pomoč.

Pogledala je gospoda Leblanca, pogledala moža v sivi suknji, na njunih obrazih je brala več pomilovanja ko nevolje in jeze, zgrudila se je in zajokala. Solze so ji olajšale srce.

Potolazili in pomirili so jo in ji zagotavljali, da se ji ni treba ničesar bati, da bo lahko mirno odpotovala. Gospod podprefekt ji je odpustil, saj je bil njegov sinček rešen in saj je videl, da je dekle že itak dovolj trpelo.

Mož v sivi suknji pa je uredil zadevo s policijo, posebno glede smrti Lavernayeve, tako da gospodične Vaillant niso nič nadlegovali.

Smaragdi gospodične Filipe.

1.

Tistikrat se je vrnila rodbina de Romaine iz Anglije in se naselila v razpadli pristavi blizu mesto St. Ló.

Pristava, obdana od majhnega vrta, je ležala na meji lepega, velikega, grofovskega posestva Torteron. Stoletja sem so bili grofi de Romaine lastniki posestva Torteron, pa kakor mnoge druge francoske plemenitaške rodbine je tudi nje revolucija pregnala z rodne grude. Izselili so se na Angleško in posestvo je zaplenila država.

Grad Torteron so preuredili v javno bolnico, zelo prikladen je bil za to, ker je ležal čisto blizu mesta, polja in travnike pa so pokupili okoliški mali posestniki. Le pristava ob parku je ostala brez lastnika. Nihče je ni hotel, zanemarjena je bila in napol podrta.

Ko je Napoleon dovolil političnim beguncem splošno amnestijo, se je rodbina de Romaine vrnila na Francosko in dobila pristavo nazaj. Ni bila bogvedi kaj, pa streho vsaj jim je nudila in pisмено potrdilo so imeli od cesarske vlade, da je neoporekljivo njihova last.

Glavar rodbine, grof de Romaine, je umrl na Angleškem od žalosti in tuge, pa deloma tudi, ker ni bil vaje nemirnega begunskega življenja. Vrnila se je le grofica vdova in z njo je prišel njen sin Jack, ki še nikdar ni stopil na francoska tla, ker je bil še dete, ko so odpotovali na Angleško in so ga v naročju nesli s seboj, in pa hčer-

SOCIJALNO VPRAŠANJE

spoznavaj in pomagaj rešiti! Zato si kupi dr. Je-rejevo knjigo: »Socialno vprašanje« za Din 28.— v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.